

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.901/2020/12.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Dr. Staudt Máté ügyvéd

Az alperes:

Nemzeti Földügyi Központ

Az alperes képviselője:

Vígh és Horváth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vígh András ügyvéd)

A per tárgya:

Közérdekű adat kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.103/2020/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 65.P.21.885/2019/9.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 17.500 (tizenhétezer-öttszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2019. június 12-én e-mail-ben fordult az alperes jogelődjéhez, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez, amelyben közérdekű adatigénylésként annak közlését kérte, hogy 2010. május 1-je óta a Magyar Állam megyénkénti bontásban összesen hány hektár osztatlan közös termőföldet vásárolt; ezek a földterületek hány aranykoronát jelentenek; kitől vásárolta meg a földterületet; milyen dátummal kerültek az állam tulajdonába; mely helyrajzi számokat érintette az állami földvásárlás; mennyi pénzt költött ezekre a vásárlásokra az állam; mekkora volt a legnagyobb összeg, amit egy hektárra vetítve

fizetett az érintett időszakban és megyében a Magyar Állam a termőföldért; ezt kitől vásárolta meg és mikor. Az adatok közlését a felperes elektronikus úton kérte.

[2] Az alperes válasz e-mail-ben 2019. június 27-én arról tájékoztatta a felperest, hogy az igényelt adatok vezetésére és nyilvántartására nincs jogszabályi kötelezettsége. Az adatok szerteágazó voltára, valamint a közel tíz éves időintervallumra és a szerződések számára tekintettel 436.561 forint költségtérítés megfizetéséhez kötötte az adatközlést. A felperes a költséget nem fizette meg és 2019. július 17-én keresettel fordult a bírósághoz.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A felperes a keresetében a pert megelőzően előterjesztett kérelemben szereplő adatok költségtérítés megfizetése nélküli kiadására kérte az alperes kötelezését.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint jogszerűen kötötte költségtérítés megfizetéséhez az adatigénylés teljesítését, mivel a felperes közel tíz éves időtartamra vonatkozóan kért adatokat az alperestől, ami több száz szerződés áttekintését igényli. Az összecszerúséget illetően előadta, hogy az adatok kigyűjtése szerződésenként átlagosan harminc percet vesz igénybe, ami 372 szerződés esetében összesen 11.160 perc, vagyis 186 óra. Ez három ügyintéző kapacitását figyelembe véve személyenként 62 órányi munkavégzést jelentene, ami a megjelölt 436.561 bérköltséget igényelné.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül költségtérítés nélkül adja ki a felperes részére elektronikus úton az arra vonatkozó adatokat, hogy 2010. május 1-je óta a Magyar Állam megyénkénti bontásban összesen hány hektár osztatlan közös termőföldet vásárolt; ezek a földterületek hány aranykoronát jelentenek; kiktől vásárolta meg a földterületeket; milyen dátummal kerültek az állam tulajdonába; mely helyrajzi számokat érintett az állami földvásárlás; mennyi pénzt költött ezekre a vásárlásokra az állam; mekkora volt a legnagyobb összeg, amit egy hektárra vetítve fizetett az érintett időszakban és megyében a Magyar Állam a termőföldért, ezt kitől vásárolta meg és mikor.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította: az alperest terhelte annak igazolása, hogy a felszámított költségtérítést jogszerűen igényelte a jogelődje az adatkiadás feltételeként. Ennek mérlegeléséhez közölnie kellett volna az alaptvékenysége ellátásához szükséges munkaerőforrást és azt, hogy annak milyen mértékű igénybevételeivel jár a kért adatok kinyerése. Ennek körében az alperesnek azt is igazolnia kellett volna, hogy hány szerződést érintenek a kiadni kért adatok, illetve, hogy az egyes szerződésekből milyen tevékenység folytán nyerhetők ki azok, és ez a tevékenység valóban szerződésenként harminc percet igényel – a felperes ugyanis vitatta az alperes erre vonatkozó tényelőadását.

[7] Köztudomású tényként az elsőfokú bíróság csak azt fogadta el, hogy az alperes arra vonatkozóan külön nyilvántartást nem vezet, hogy a Magyar Állam megyénként hány hektár földterületet és milyen aranykorona értékben vásárolt. Nem vitásan ezeket az adatokat a szerződésekből kellett kigyűjtenie az alperesnek, de hogy ez milyen mértékű munkát igényelne, a felperes alperes előadását vitató álláspontjára figyelemmel az alperesnek kellett volna igazolnia. Erre vonatkozó nyilatkozatot az alperes nem tett, illetve az általa előadottak bizonyítására indítványt egyáltalán nem terjesztett elő, ezért összességében az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a költségfelszámítás szükségessége és összege tekintetében az alperes részéről bizonyítás nélkül csak tényelőadás történt, ezért az alperest a kért adatok költségtérítés nélküli kiadására kötelezte.

[8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Indokolásában rögzítette: a perben nem volt vitatott, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervnek minősül, illetve a felperes által igényelt adatok közérdekű adatnak minősülnek, ezért az alperes azok kiadására köteles. Álláspontja szerint az elsőfokú

bíróság helyesen alkalmazta az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (továbbiakban: Infotv.) 29. § (4) és (5) bekezdéseit. A másodfokú bíróság ismertette, hogy az Infotv. 29. § (5) bekezdése rendelkezik arról, hogy a költségtérítés megállapításánál milyen költségelemek vehetők figyelembe, míg a közérdekű adat iránti igény teljesítéséért megállapítható költségtérítés mértékének szabályait tartalmazza a 301/2016. (IX.30.) Korm. rendelet. Utalt arra a bírói gyakorlatra, amely a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) állásfoglalására is figyelemmel úgy foglalt állást, hogy a közfeladatot ellátó szervek a közérdekű adatigénylések teljesítésekor nem szolgáltatást nyújtanak, hanem az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésében meghatározott, a közérdekű adatok nyilvánosságához fűződő jogból eredő kötelezettségeiket teljesítik. Ez azt jelenti, hogy alapesetben a normál napi működés keretében ingyenesen kell az igényelt adatokat az állampolgárok rendelkezésére bocsátani. A közfeladatot ellátó szervezeteknek készen kell állniuk arra, hogy bármely tevékenységüket illetően érkezhessen hozzájuk közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok megismerésére vonatkozó adatigénylés. Minden egyes esetben egyedi vizsgálat tárgyát kell képezze annak megállapítása, hogy az adatigénylés teljesítése ténylegesen a közfeladatot ellátó szerv tevékenységének ellátásához szükséges munkaerő-állomány aránytalan igénybevételét jelentené-e, mert csak ebben az esetben van lehetőség a kérelem teljesítését költségtérítés megfizetéséhez kötni.

[9] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerű mérlegeléssel jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem igazolta az általa igényelt 436.561 forint összegű költségtérítés megalapozottságát. Az alperes ellenkérelméhez csatolt táblázat a másodfokú bíróság szerint sem igazolja az igényelt költségtérítés mértékét. A csatolt iratból nem derül ki, hogy azt ki állította ki, nem szerepel rajta az alperes törvényes képviselőjének vagy egyéb képvisellel meghatalmazott személyének az aláírása, az ügyintézők havi illetményeként feltüntetett összeg semmilyen módon nincs alátámasztva és az sem nyert bizonyítást, hogy az egyes szerződések áttekintéséhez, feldolgozásához valóban harminc perc időtartamú munka szükséges. Azt sem nevezte meg az alperes, hogy az alaptevékenysége ellátásához hány munkavállalóval rendelkezik. Miután a dolgozók összlétszámára a perfelvételi tárgyaláson sem tett az alperes nyilatkozatot, nem lehetett megállapítani, hogy a kért szerződések áttekintésével kapcsolatos munkaerő-ráfordítás aránytalan mértékű igénybevételt jelent-e.

[10] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó fellebbezési indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem sértette meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 263. § (1) bekezdésében rögzített elveket a köztudomású tények értékelése tekintetében. Kiemelte: az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait, illetve az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségtérítés megalapozottságát az adatkezelőnek kell bizonyítania, ebben a tekinteten nincs lehetőség az alperes által hivatkozott „köztudomású” alkalmazására. Miután a becsatolt táblázaton kívül további bizonyítást az alperes a bíróság felhívása ellenére sem ajánlott fel, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes nem igazolta az Infotv. 29. § (5) bekezdés c) pontjában foglalt feltétel fennállását vagyis azt, hogy az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével járna. Minderre tekintettel úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest a kért adatok költségtérítés nélkül történő kiadására.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a

kereset elutasítását, másodlagosan a másodfokú bíróság, harmadlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályként hivatkozott a Pp. 263. § (1) bekezdésére, az Infotv. 29. § (4) bekezdésére, valamint a 301/2016. (IX.30.) Korm. rendelet 3. és 4. §-aira.

[12] Álláspontja szerint az ellenkérelem mellékleteként csatolt táblázat a jogszabályokban előírt körülmények bizonyítására alkalmas volt, és téves az eljáró bíróságok azon álláspontja, hogy a bizonyítékok értékelése során a köztudomású tény nem vehető figyelembe. Hivatkozott a Kúria több ítéletére (Pfv.IV.21.156/2018.; Pfv.IV.20.913/2018.), amelyek nagyszámú szerződések áttekintése, illetve jelentős időintervallum esetén indokoltak találták a költségtérítés megállapítását. Az általános élettapasztalattal alátámaszthatónak találta azt, hogy a nagyszámú szerződés áttekintése, értékelése komoly munkaerő-ráfordítást igényel. Kifogásolta, hogy mindezt köztudomású tényként a másodfokú bíróság nem fogadta el. Előadta, hogy ehhez képest a munkavállalóinak száma nem releváns kérdés, hiszen az is bizonyos, hogy ilyen mennyiségű szerződéses adat esetében a munkaerő-ráfordítás egészen biztos meghaladja a 4 órát. Előadta, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelték és miután a megalapozottan igényelt költségtérítést a felperes nem fizette meg, az igényelt adatokat nem kellett kiadnia a felperesnek.

[13] A felperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte annak helyes indokaira hivatkozással. Megítélése szerint az alperes által hivatkozott kúriai ítéletek a jelen esetben nem alkalmazhatók.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan az alábbiak szerint.

[15] A perben nem volt vitás, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervezetnek minősül és a megismerni kért adatok közérdekű adatok. A felülvizsgálati kérelem alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a jogerős ítélet jogszabályt sértve kötelezte-e az alperest az igényelt adatok költségtérítés mellőzésével történő kiadására, vagy az alperes megalapozottan igényelt-e költségtérítést a kérelem teljesítéséért.

[16] Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése értelmében mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. Az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot – az e törvényben meghatározott kivételekkel – erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse. Az Infotv. 29. § (3) bekezdése szerint az adatokat tartalmazó dokumentumról vagy dokumentumrészről, annak tárolási módjától függetlenül az igénylő másolatot kaphat. Az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv az adatigénylés teljesítéséért – az azzal kapcsolatos felmerült költség mértékéig kiterjedően – költségtérítést állapíthat meg, amelynek összegéről az igénylőt az igény teljesítését megelőzően tájékoztatni kell. A (4) bekezdés szerint, ha az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár, vagy az a dokumentum vagy dokumentumrész, amelyről az igénylő másolatot igényelt jelentős terjedelmű, illetve a költségtérítés mértéke meghaladja a kormányrendeletben meghatározott összeget az adatigénylést a költségtérítésnek az igénylő általi megfizetését követő 15 napon belül kell teljesíteni. Az Infotv. 29. § (5) bekezdése tartalmazza azokat a költségelemeket, amelyeket a költségtérítés mértékének meghatározása során figyelembe lehet venni. Ezen bekezdés c) pontjának értelmében, ha az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár, az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerő-ráfordítás költsége vehető figyelembe. Az Infotv. 31. § (2) bekezdése értelmében a megtagadás jogszerűségét és

a megtagadás indokait, illetve az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségtérítés összegének megalapozottságát az adatkezelőnek kell bizonyítania.

[17] Az alperes a költségtérítés iránti igénye körében ellenkérelmének mellékleteként egy táblázatot csatolt, amelyben azt közölte, hogy 372 szerződés áttekintése szükséges, ez szerződésenként harminc percet igényel, így az adatok összegyűjtésének szükséges idejét 186 órában jelölte meg, amelyet három munkavállalója személyenként 62 órában tud elvégezni és a három munkavállaló bérköltségét jelölte meg a költségtérítés összegeként. A felperes szerint ugyanakkor a csatolt táblázat az alperes előadásaként értékelhető, annak egyes részelemeit az alperes csupán előadta, de valóságukat annak ellenére sem bizonyította, hogy a felperes az adatok valóságát vitatta.

[18] Az Alkotmánybíróság a 13/2019. (IV.8.) AB határozatának indokolásában kifejtette, hogy a közérdekű információ megismerésének joga alapvetően megelőzi és elősegíti a véleményalkotást, a közérdekű adat terjesztésének a joga lényegében már a véleménynyilvánítási jog részeként értékelhető. A közfeladat ellátásával kapcsolatos adatok eleve nyilvánosak, vagy igény esetén hozzáférhetőek, ez a működés társadalmi ellenőrzésének egyik eszköze és ezáltal a hatékony működés egyik garanciája is [Indokolás 31-32. bekezdése]. Ugyanezen határozat indokolása rögzíti azt, hogy amennyiben az adatigénylés létező és kezelt (rögzített) adatok kigyűjtésére, meghatározott szempont szerinti kiválogatására és például táblázatba rendezésére vonatkozik, a kérelem alapvetően nem tagadható meg. A kérelmet a rögzítés formájától és attól függetlenül, hogy az adatot esetleg az adatkezelő nyilvántartásainak és/vagy adatkezelő által tárolt iratoknak áttekintése útján ki kell keresni főszabály szerint teljesíteni kell [Indokolás 55. bekezdés]. Következetes az alkotmánybírósági gyakorlat abban a tekintetben, hogy alapjogot sért az olyan szabály, amely bármilyen megkötés nélkül, általános jelleggel az adatkezelő diszkrecionális döntési jogkörébe utalja a közérdekű adatokhoz való hozzáférés megtagadásáról szóló döntést. A számottevő, ésszerűtlen munkateherre történő utalás ezért nem válhat önkényes döntéssé, üres hivatkozássá [Indokolás 56. bekezdés]. Az Alkotmánybíróság szerint az egyébként kezelt adatok kikeresésétől elkülönítendő az az eset, amikor az adatigénylés már nem egy konkrét egyszerűen vagy többletmunkával kikereshető, a közfeladathoz kapcsolódó adatra vagy adatsorra irányul, hanem arra, hogy az adatkezelő a rögzítetteken kívül új adatokat szerezzen be, gyűjtsön vagy az általa egyébként kezelt adatsorok összevetése útján új, minőségileg más adatot állítson elő. Az egyébként megismerhető, hozzáférhető vagy közzétett adatokból történő meghatározott szempont vagy szempontok szerint szűrt új adatsor létrehozására az adatkezelő nem köteles. Annak mérlegelésekor azonban, hogy az adatigénylés nem egyébként rögzített adatok kiadására, hanem valóban új, a kezelt adatoktól minőségileg eltérő adatok előállítására irányul-e, a legnagyobb gondossággal kell eljárni. A közérdekű adatokhoz való hozzáférés megtagadása ugyanis végső soron megakadályozhatja a közügyekről folytatott nyilvános vitában való tájékozott részvételt [Indokolás 59-60. bekezdés].

[19] Az adott esetben az alperes azt adta elő, hogy a kért adatok szerződésenként harminc perces munkával nyerhetők ki. Arra nézve ugyanakkor semmilyen előadást nem tett – noha a bizonyítási kötelezettség őt terhelte -, hogy munkatársainak ténylegesen hány belső nyilvántartás adatát kell áttekintenie, ezek a nyilvántartások számítógépes nyilvántartások vagy papír alapúak, szerződésenként hány és milyen jellegű művelet elvégzése szükséges. Ezekkel kapcsolatos bizonyítatlanság terhét a jogszabály által bizonyításra kötelezett alperesnek kell viselnie. Ha az adatok - az alperes saját előadása szerint is - az alperes nyilvántartása vagy nyilvántartásai alapján kikereshetők és összesíthetők, az alperes a közérdekű adat kiadásának kötelezettsége alól csak abban az esetben mentesülhet, ha az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátáshoz szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár.

[20] Ebben a tekintetben minden esetben egyedi vizsgálat szükséges, önmagában az általános hivatkozás a munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételére nem elegendő. Az alperes szerint a szerződések jelentős száma, az áttekintésükhöz szükséges idő nagysága (186 óra), és a három munkatárs tevékenységének igénybevétele, a szabad bizonyítási rendszerre is figyelemmel, önmagában igazolja azt, hogy aránytalanul nagy mértékű munkaerőforrás igénybevétele szükséges a kérelem teljesítéséhez.

[21] A Pp. 263. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben – törvény eltérő rendelkezése hiányában – alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint minden bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas. A 266. § (1) bekezdése szerint a bíróság az ellenérdekű fél által beismert, a felek által egyezően előadott, az ellenfél által bírói felhívás ellenére nem vitatott, vagy e törvény értelmében nem vitatottnak tekintendő tényállítást valósnak fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem merült fel. A (2) bekezdés szerint a bíróság az általa köztudomásúnak tekintett, és az olyan tényeket, amelyekről hivatalos tudomása van, akkor is figyelembe veszi, ha azokra a felek nem hivatkoztak.

[22] Nem sértett jogszabályt a másodfokú bíróság azzal, hogy az alperes által az ellenkérelméhez csatolt mellékletben megjelölt adatokat (szerződések száma, az egy szerződés áttekintéséhez szükséges idő, a munkaerő-ráfordítás nagysága) nem tekintette köztudomású ténynek, illetve nem fogadta el, hogy önmagukban igazolják a munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételének tényét. A közölt adatokat a felperes vitatta, ezért a bizonyítás nem volt mellőzhető. A bizonyítás során az alperesnek kellett volna feltárnia azt, hogy a kért adatokat milyen nyilvántartásban kezeli, egy-egy szerződés milyen terjedelmű. Ezt az alperes akár anonimizált szerződésekkel, akár szerződés-minták bemutatásával is meg tudta volna tenni. Nem tett nyilatkozatot az alperes arról sem, hogy összesen hány adatkezeléssel foglalkozó munkatárssal rendelkezik, ehhez képest érdemben nem lehetett állást foglalni abban a kérdésben sem, hogy a három munkavállaló mintegy másfél heti munkája az egész szervezet működésében aránytalan munkaerő-ráfordítás igénybevételét jelentette-e, hiszen az alperes ehhez nem adott viszonyítási alapot. A táblázattal kapcsolatos formai hiányosságok (nem szerepelt rajta a készítő személy neve, az alperes törvényes vagy jogi képviselőjének ellenjegyzése) önmagukban nem bírtak bizonyító erővel, hiszen nem vitatottan az alperes perbeli nyilatkozatát tartalmazták, amelyet az alperes jogi képviselője terjesztett elő. Összességében megállapítható volt, hogy az alperes a konkrét esetre vonatkozó érdemi bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért az eljáró bíróságok nem sértették meg a bizonyítékok mérlegelésének általános szabályát [Pp. 279. § (5) bekezdés]. Az aránytalan munkateher bizonyításának elmaradására figyelemmel az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül mellőzték a költségtérítés összecszerűségének vizsgálatát. Az alperes által hivatkozott korábbi kúriai ítéletek (Pfv.IV.20.913/2018/4., Pfv.IV.21.156/2018/4.), az adott esetben nem alkalmazhatók, mert az ott tárgyalt esetekben a perbelinél jóval nagyobb mennyiségű szerződésre vonatkozott az adatmegismerési igény, és az adatkezelők az adatok kezelésére külön apparátussal nem rendelkező, ténylegesen nem közfeladatot ellátó szervezetek, hanem alapvetően gazdasági vállalkozások voltak, amelyek kizárólag az által kezelt közérdekű adatokat, mert tulajdonosuk egy megyei jogú város önkormányzata volt. A jelen per alperese viszont kifejezetten közfeladat ellátásra létrehozott szervezet, amelynek készen kell állni arra, hogy az esetlegesen érkező közérdekű adatigényléseket saját tevékenysége részeként teljesítse. A fent kifejtettek szerint azonban a konkrét adatigénylés kapcsán az alperes nem bizonyította azt, hogy a perbeli kérelem teljesítése számára aránytalan munkaerőráfordítást igényelt volna.

[23] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[24] 2011. évi CXII. törvény 26. § (1) bekezdés, 29. § (4) bekezdés, 31. § (2) bekezdés, Pp. 263. § (1) bekezdés, 266. § (2) bekezdés.

Záró rész

[25] A Kúria a pereszes alperest kötelezte a felperes jogi képviselével felmerült és az ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a alapján állapította meg. Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdése o) pontja alapján illetékmentes.

[26] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alkalmazandó 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. április 21.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró

A kiadmány

hitelélül:

S.K.

bírószági ügyintéző